

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . . . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Egész évre . . . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J antiquar
üzletében. Polcok V. dohánytözsdejében
Nagy Lajos, Groszman J, Gutás F. és
Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók,

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető köz-
lemények küldendők:
Városháza 4. szám.
(Markó-ház.)
Szerkesztő otthon található egész nap.
KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és elő-
fizetési díjak, valamint reclamációk
küldendők:
Wesselényi Géza
könyvnyomdája
Széchenyi-utca 45. sz.

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

A pozsonyi riadó.

(*) A múlt pénteken, június 29-én ismét megselekedtek egy katolikus nagygyűlést ahhoz értő emberek. Ennek a magyarok régi koronázási városában: Pozsonyban lezajlott sokadalomnak vezérférfiai: Otcoska, Mike, Prohászka, Banglia, Jedlicska, Skarda urak voltak, valamennyien jól beszéltek a katolicizmus szent nevében a liberális eszmék ellen — tótul.

S ezeknek a jó uraknak a társaságába bujkált a nagynevű Zichy Nándor gróf, hogy igazságon a társadalmi rend ellen Krisztus szent nevében.

Quosque tandem?

Erről a katolikus nagygyűlésről érdemesnek sem tartanánk megemlékezni, ha egy egészen szokatlan és mondjuk meg az alkotmányos állam szempontjából törvénybe ütköző határozatot nem hoztak volna ezen a gyűlésen. De határozatok ott egy nagy dolgot, kimondtak ott egy nagy elvet, a mely ha valósíttatik, a mely ha gyakrabban találma ismétlődni, igen könnyen illusoriussá tehetné egész alkotmányunkat s alkotmányunk összes állami garanciáit.

Nagy sebtiben, a kellő előrelátás s a politikai tapintatosság hiányában nem kevesebbet határoztak azon a katolikus nagygyűlésen, mint hogy utasították a római és görög katolikus püspökök, hogy vezetőül a primást magukhoz véve, menjenek el Ó Felségéhez s birják őt rá arra, miszerint a liberális tendenciájú házassági törvényjavaslatoktól s appendixeitől méltóztassék legmagasabb jóváhagyását, szentesítést megtagadni.

Vajjon kik s mik képviselik Magyarországon véleményét törvényünk s alkotmányunk szerint?

A katolikus nagygyűlések-e, a melyek megtartásának nincs törvényes alapja, a mely államilag elismert létjogosultsággal nem bír, vagy pedig az országgyűlés két háza, a melynek tekintélyét s jogkörét még senki sem merték kétségbe vonni?

S a hecc-káplánok, fanatizált mágnás-asszonyok, a turfról kivénült s elszegényedett és a papi jövedelemre ásitó főurak fogják-e megszabni Ó Felségének, mit tegyen, ők fogják-e a koronát arra rávenni, hogy a nemzetnek több alkalommal példátlan impozánsul nyilvánított kivánságával ellentétbe helyezze magát s azt akarják-e, hogy a kultur-harcz üszkét a korona dobja a nép közé, vagy öngyilkosok akarnak-e lenni vakságukban, hogy nem látják, mint hajtja feljüket a korszellem a legterhesebb fellegeket. Nem provokálni kell az orkán kitörését, hanem villámhárítóról kell gondoskodnotok jó urak s el kell feledtetnetek a néppel, a haladni, a felvilágosodni akaró néppel azokat a bántalmakat, a melyeket töletek vettek s a melyekkel őket az isteni igazság megismerésétől elzártátok.

S mi jogon merészelnek maguknak az Eszterházy Miklós Mórincok, Zichy Nándorok, Szécsén, Széchenyi, Szapáry grófok, Odescalchy, herczegnek, Otcoska, Prohaska, Jedlicska s más hasonló homo novusok által vezetett katolikus nagygyűlések az állam ügyeibe beleavatkozni; honnan veszik maguknak a bátorságot, hogy ők a felség színe előtt olyan kérelemmel merjenek alkalmatlankodni, a mely ellentétben áll a nemzet, a nemzet képviselése és a nemzet alkotmányos kormánya által elfogadott eszmékkel, miért akarják a koronás főt olyan dilemma elé helyezni, a melyet a nemzet s az episkopatus vet fel?

Kiváncsiak vagyunk, vajjon ezen finomkezdű, de Magyarország közjogában s a politikai tudományok alapelveiben is járatlan teremtsései az Istennek, kicsoda eredményt fognak elérni, a kényelmes püspöki karnál s a primásnál?

Maga a fenti határozat már törvényellenes, de ezt még védeni, menteni lehetne politikai ignoranciával, ha azonban csakugyan végre akarják hajtani a határozatot, hisszük, hogy lesz ügyésze az államnak, a ki ezért őket felelősségre fogja vonni, a mint van a büntető

törvénykönyvnek olyan szakasza, mely hasonló vétséget büntetéssel sújt.

Azonban a katolikus nagygyűlés nem állapodott meg a bécsi zárandoklás elhatározásánál. Még a következő négy határozatot hozta.

1. A katolikus egyház és állam különválasztása jogtalan; az egyház alkotmányos helyzetének törvényhozás útján való egyoldalú megmáskítása egyenlő a jogsértéssel.

2. A nagygyűlés felír Vaszary herczeg-primáshoz az autonomia kivívása végett.

3. A keresztény szocializmust minden eszközzel győzelemre kell juttatni.

4. Állandó bizottság alakítása, mely a keresztény társadalom jogainak védelmét országosan szervezze.

Ismerjük ezen burkolt szavakla foglalt határozatok tendenciáját, ismerjük a klerikális gondolkozási módját, tudjuk, mit értenek ők a saját autonomiájuk kivívása alatt, mit képesek tenni, hogy eszméiket „minden eszközzel győzelemre juttathassák,” s hogy mit fognak tenni „társadalmi jogaik védelmére?”

Eme fenyegetés az államhatalomnak szól, s az államnak azt meg kell hallani. Ez a legújabb katolikus nagygyűlés nagyon komoly eredményt ért el, s azokkal, kik abban részre vettek, s azokkal, kik alatta félve lappanganak, számolni kell. Az államnak nem szabad tűrni, hogy egy felekezeti fanatizált néhány tagja nyíltan oda dobja neki azt a sértő szót: „a ki téged vezet, az ellened van, s hozzánk szít, a kik neked ellenségeid vagyunk.”

Itt már nemcsak a fentebbi emberekkel kell leszámolni, hanem azokkal az elvekkal is, a melyeket hangoztatnak. Zichy nem szól a katolikus egyház nevében másképp, csak úgy, ha erre őt a klérus felhatalmazza, s bár ez elég gyáva eltitkolni magát, tudjuk, hogy hanyadán állunk a papokkal, a kiktől már féltetni lehet az államot.

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Az életből.

A »Szabadság« számára írta: **Herman Ottóné.** 2)

— Anyám, hagyjuk nyugodni a múltat, könyörgött az agg szűz fájdalmasan, változtatni már úgy sem lehet azon semmit. Lássá, ma nem akarok gondolkozni, pihenni, ünnepelni akarok. Meggyujtom a lámpát, fölolvassok magának valamit Jó lesz?

— Gyujtsd fiam, gyujtsd. Ne légy sötétbe te is. De ne olvass. Beszélgetni akarok ma — ha nem engeded, hogy a multról, hát a jelenről, meg a jövőről. . . . A házi urunk ugy-e azt mondta volt, hogy ha holnap nem tudnánk is fizetni, hát csak legyünk nyugodtan, ő nem zaklat, vár ezután is — mint ahogy vár már két esztendő óta. Árdja meg a jó Isten. Mondd meg neki Mari, hogy csak holnaputánig kell várnia, akkor kapsz százötven forintot, abból fizetni fogsz.

A vén leány megdöbbenve emelte föl a lámpa-ernyőt s fűrkészve nézett a viágtalan arczába.

Az megérezte.

— Tudom mit nézel leánykám, azt hiszed ugy-e, hogy nem vagyok eszemnél. . . . Ha megkapod a pénzt és fizetted, kérd meg őket szépen, hogy tűrjenek itt meg ezután is téged, mert én . . . én elköltözöm.

— Anyám lelkem, térjen magához; miféle érthetetlen, zavaros dolgokat beszél?

— Igazán nem értenéd Marim, vagy csak nem akarod érteni? Hát jó, világosabban beszéllek. Végy egy darab papírt meg egy plajbászt, ülj ide az ágyam szélére s ird föl azoknak a nevének, akik a költöztesemben segítsenek neked. Holnap nagy zavar lesz itten, lehet hogy elveszted a fejedet benne s a legjobb embereinket nem hívod meg. . . . a temetésemre.

— Azt akarja, hogy megőrüljek! . . . kiáltja a szerencsétlen leány. De ugyanakkor rátekin a kiaszott, sűrű ráncokkal keresztezett arcra s az ólom-szürkeség, mely a halál viaszszárga színét megtörni szokta, a rémület kiáltását csikarja ki gyötört szívéből.

— Orvosért megyek. . . . rebegte félig öntudatlanul.

— Miért, Mariskám? Nagyon jól érzem magam. Ne menj egy lépést sem — ki tudja, mire visszajönnél, hogy találnál. . . . A temetési egyesülettől megkapod a százötven forintot, ez bizonyos; a temetésre csak annyit költök, hogy a házbér kiteljék a pénzből. Irjad a neveket, a miket mondok, fiam. Minden jótévőnknek küldj halotti jelentést s mond meg nekik, hogy reád testáltam őket örökségképen. . . . Oh, milyen jótétemény a halál. . . . oh, hogy nem részeltethetlek benne háladatosságból — feláldozott életedért. . . . Irod-e kis leányom?

— Igen anyám, irom, csak mondja.

Hangjában tompa fásultság, arcán könyzapor. Az írószkózt görcsösen szorítja reszkető ránczos kezében és ír. . . . ír.

És minden kimondott, leirt név után egy-egy tekintetet vet a mumia arcra, melyről az enyészeti ujjá mindannyiszor egy vonást törül le abból, a mi azon még élő, érző, földi.

A hang egyre gyöngébb, elhalóbb lett, végre alig érthető suttogássá vált. A hetven éves gyermek kezéből kihullott az írószer s kebléből mély, zokogás-szerű nyögés szakadt fel.

Az anya — mintha mély álomból riadt volna fel — észerezzen. Hirtelen fölül fekvőhelyén s tiszta, erős hangon kérdi:

— Miért sírsz Mária?

— Félek. . . . olyan egyedül vagyunk. . . . feltelt az szorongva.

A fonnyadt, beesett ajk mosolyra vonult s a pergamennel bevont halálfej csöndesen ingott ide s tova.

— Nem vagyunk egyedül. . . . Isten ve-lünk van. . . .

— Oh anyám. . . . hiszi?!

— Látom — — —

És világtalan szemgödreit ég felé emelve, lassan hátrahanyatlott. . . . elsodorta az a sötét folyam mely megszáradás nélkül halad az ismeretlen tengerbe. . . .

*

Igy állván a dolog, helyes ha az állam éber figyelmére méltatja a Zichy-Eszterházy-féle manipulációk vezetőit: a klérust, s megteszi ellenük rendszabályait, mert ismétéljük: a papokban az állam ne bizzék soha.

Az apostolok oszlása.

A mai napon záródnak be a törvényhozási termek ajtai. A nagy munkában kifáradt honatyák elmennek pihenni, új erőt gyűjteni az őszi küzdelemre. Vegyes érzelmekkel távoznak a különböző irányokhoz tartozó képviselők. Teljes megnyugvással azonban nem távozik senki.

A szabadelvű reformok barátai azt óhajtották volna, hogy az összes egyházközpontok javaslatokat ne csak a képviselőház, hanem a főrendiház is tárgyalja le, szavazza meg s még július elején történjék meg azok szentesítése a korona részéről. Ez adott volna megnyugvást, kellemes nyaralást azoknak, a kik a szabad haladás elvének barátai, támogatói.

Bármennyire bizonyos is, hogy e javaslatoknak, a melyeket a képviselőház bámulatos gyorsasággal megszavazott, őszzel sem lesz semmi jelentős akadályuk, mégis, a kinek egyszer a forró kása megégette a száját, a hideget is megfújja. A véletlenséggel, esetlegességgel előre soha nem lehet számolni.

A főrendiház klérikus ellenzéke le van fegyezve. Egyes tagjai annyira elvesztették kedvüket, hogy például ma egészen hiteles oldalról azt újságozzák, hogy Zichy Nándor gróf az antilibális mozgalom egyik feje, a pozsonyi katolikus nagygűlés után hosszabb külföldi utra kél s egy esztendőig nem szándékozik ebbe az erkölcsstelen országba tenni a lábát Szerencsés utat! Csodálatos, hogy e hír hallatára egy öngyilkosság sem történt s a kedélyek nyugodtak — szóval Fiume mellett a tenger csendes...

Nagy bajban vannak a szabadelvű pártból az egyházközpontok miatt kilépettek, a kik magukat „púrosz” (tisztá) néven szeretik nevezni. Pedig az elvi tisztasághoz annyi közük van nekik, mint nekem a sinai császársághoz! Ezen töredékek bölcsé s feje Szapáry Gyula gróf. Istenem, minő nagy tehetséggel lehetnek megáldva az alatta levők? Mert tudva levő dolog, hogy Kaas Ivor báró, a ki most egy követ fuj velük nem is oly rég „zöld számár” czim alatt vezérczikkezett a nemes grófról. És akkor sokan adtunk neki igazat...

Hát most ezen jó urak alól az egyházközpontok javaslatok ellenzésének programgyékénye alaposan ki lévén rántva, most néhány szál kétségbeesett „elvtársat” kiküldtek elvek keresésére, pogrammpontok megállapítására. Gondolják: aratás van az országban. Kaszálás közben találnak fűrtet, madárfészket, kis nyúlát — miért ne találhatnának ők elveket s pogrammot? Az ősz fogja megmutatni, vajjon sikerrel járt-e aratásuk?

A nemzeti párt is hasonló nyavalyában sinylődik. Ezen jeles párt viselt dolgai és elnevezései igen hasonlítanak az egyszeri zsidóéhoz, a kiről Károlyi Gábor gróf, a legszellemesebben élcező mondotta a következő históriát. Mikor még Galiciában volt, Piselesz névre hallgatott. A sors kedvezett neki, gyarapodott s mire Budapesten át Bécsbe került, Wasserstrahl lett a neve. Még inkább vagyonsodott s ekkor elment Párisba hol Lafontaine név alatt szerepelt. Egyszerre bele-

Ott voltam a temetésén. Láttam koporsójára omolva a hetvenéves árvát; hallottam, a mint szívtező zokogással siratta — anyját? nem, hisz az boldog... ott van, a hova negyvenöt évig kívánczozott — siratta ifjúságát, a mely nem volt övé, az örömeit, a miket nem ismert, férjét, a ki nem létezett — gyermekeit, a kik lehettek volna... és hitét, melyet az élet elnyűtt, foszlányokra tépett.

Az őszi napfény bágyadtan mosolygott szét a temetőben, sugaraival egyaránt bearanyozva régi hantot, új sirtődört, a koporsót, mely csaknem egy század megviselt roncsát földözte, a koszorúkat, melyek e virágtalan élet kegyetlen ironiájaképp a koporsón diszlettek s a kopott gyászruhába öltözött egyetlen szülőttét hófehér hajával, a mint megtörtén roskadozott a bánat sulya alatt.

Szemeimből köny perdült alá — az élőért — szívemben — oh borzalom! irigység támadt a meghalt iránt, a kit élte, úgy mint halála hosszú éjszakáján kézenfogva vezetett és soha el nem hagyott — Isten! kinek hitét negyvenöt év szakadatlan éjszakáján keresztül próbálta ki a végzet, hogy a nehéz próbaidő múltán kőszirtnél erősebb hittel bízassa, erősítse a hátrahagyottat, ismételve a halálpercében is, mint hajdan a nyomorban és szenvedésben: Isten velünk van!

(Végo.)

ütött a krach, a vagyon elrepült s ő visszakerült oda, a honnan megindult, hol ismét Piselesz név alatt szedi a rongyot.

Hát a t. cz. Apponyi párt is eleinte habarék volt név és elv nélkül. Azután fölverték a „mérés-kelt ellenzék” nevet, majd „nemzeti párt” czímen hívták magukat. Elhagyták őket lapjaik, elveik, programjuk, s ma már ismét „habarék-párt” a nevük, ha tiltakoznak is az elnevezés ellen.

Ez a párt is program és elvkeresésre indul a nyáron, s ezen célból hasonlóan bizottságot küldött ki. Ezek fognak horgászni, hálót vetni az összes ismert és ismeretlen álló vizekben és moszarokban, hogy valami ürügyet halásszanak ki, a melynek alapján az őszzel tovább kompromittálják a magyar parlamentárizmust...

A függetlenségi és 48-as párt is sok kellemetlen érzéssel megy szét. Szemlesütve hallgatnak, amidőn a párt nagy névtelenjéről, egy bizonyos sötét úrról van szó, akinek nevét a tisztességes lapok, hacsak elkerülhetik, nem is említik, s aki egymagában képes pártját az egész nemzet ellőtt kompromittálni. Őköibe szorított kezekkel, fogvicsorgatva mennek haza e párt jóindulatú tagjai azon föltevésével, hogy ezt a névtelen urat az őszzel ki fogják dobni a maguk kebeléből. Ez igen üdvös lenne. De tartunk tőle, hogy ismét hiányozni fog az erély.

Egyéb bajai is vannak ennek a jobsorsra érdemes pártnak. Hiába, mindig megboszulja magát az elvekhez való ragaszkodás meglazulása s a közönyösség. Egyre hajtogatják Ugron hívei a közös ügyes alapra való állást a delegációkba való bemenetellel. Ugron lemondó nyilatkozata e részben csak annyit ér, mint a rókaé, amely az általa elerni nem tudott szőlőről kinyilatkoztatta, hogy az savanyú... Ez a kérdés ennek a pártnak még sok keserű napot fog okozni.

Nagy felindulást keltett e párt tagjai között az is, hogy egyesek oly mélyen mentek bele a klérikalizmusba, hogy onnan magukat elszakítani nem bírják.

Csak a tizenkét apostol boldog. A Herman-párt, vagyis az igazi függetlenségi párt tagjai azok, a kik elvökhöz híven ragaszkodva, a teljesített kötelesség érzetével mennek — nyaralni!

A keresztes-nyárádi gyilkosság.

— Saját tudósítónktól. —

A keresztes nyárádi országút mentén június hó 11 én éjjel ismeretlen tettesek egy ismeretlen embert a szó szoros értelmében összevagdaltak.

Másnap reggel tájban a falu népe a rémes gyilkosságnak tudomására jött s csakhamar az esetet a mező kövesdi járásbírósnál fel is jelentették.

A nyomozat a szélrózsa minden irányában megindított, de eredménytelenül, mert sem a gyilkosság elkövetőit, sem pedig az áldozat kilétét nem lehetett megállapítani.

A gyilkosság áldozatát eltemették Keresztes-Nyárádon s talán soha se lehetett volna megtudni kilétét, ha egy véletlen eset közre nem játszik.

Ugyanis a meggyilkolt személyazonosságának megállapítása céljából a holttest lefényképeztetvén, a fényképek közül egy példányt a miskolci rendőrséghez küldetett be, hol rögtön felismerték a gyilkosság áldozatát: Schwarcz Mór volt miskolci lakos személyében, ki hosszú-évek során mint faktor, majd mint fiakkertulajdonos szerepelt.

Ismert egyén volt ő közönségünk előtt. „Kukucs” néven hívta őt mindenki s ezért a gúnyos megszólításért sokat kellett neki bűnhődnie.

Szerette a szesz italokat, oly annyira, hogy ez volt teljes tönkremenésének egyedüli oka; folytonosan deliriumban szenvedett.

Utóbbi időben családi viszálykodás következtében elvált nejtől és kóborolt, koldult.

Miskolcz városában még az utóbbi időben is folyvást megfordult és régi jó ismerőseihez fordult segélyért, mert dúsgazdag rokonai, mivel ily elvetemedett életre adta magát, megvonták tőle segélyüket.

A gyilkosság okának azt tulajdonítják, hogy folytonosan civakodott a keresztes nyárádi paraszttal, kik különben régi idő óta ellenszenvvel voltak iránta, s több ízben meg is verték.

Mikor holttestét felboncolták, kevés alkohol tartalmu folyadékot találtak gyomrában, a mi arra engedett következtetni, hogy ittas állapotában érte utól a gonosz végzet.

A gyilkosság elkövetőit erélyesen nyomozzák.

H I R E K.

— **Soltész Nagy Kálmán** kir. tanácsos, polgármester ma este hat hétig terjedő időre a radegundi fürdőbe utazik. Ezen idő alatt a város ügyei vezetésével Pállaghy Béla városi első tanácsnok bízott meg.

— **Eljegyzés.** Dr. Steinfeld Frigyes miskolci orvos július hó 2-án jegyezte el Veisz Anna kisasszonyt Balassa-Gyarmaton. Tartós boldogság kísérje frigyüket!

— **Esküvő.** Itj. Fantoly János, iparos osztályunk egyik derék fiatal tagja hétfőn délután vezetteoltárhoz Tangli Irma kisasszonyt, Tangli György

vendéglős szép és műveltlekű leányát. Zavartalan boldogság kísérte a szerelemszót e szép frigyét.

— **Tisztelgések.** A miskolci róm. kath. nőegylet küldöttsége, valamint az alsó róm. kath. egyháztanács tagjai előbbi pénteken délután Sebe Lajosné urnó, utóbbi szombaton Petro József főgondnok vezetésével tisztelgett Blazsejovszky Ferencz apát-plébánosnál s meleg ovációkban részesítették abból az alkalomból, hogy a király a köztisztviselői állás eseres urat címzetes apáttá nevezte ki. Az ünnepelt meleg hangú köszönetét fejezte ki a küldöttség vezetőiségének és tagjainak.

— **Pap Dezső emlékezete.** A miskolci daláregylet első, felejthetetlen karnagyának: Pap Dezsőnek földi porai fölé csinos emlékkövet állíttatott s azt mult vasárnap délelőtt 11 órakor ünnepélyesen adta át a megboldogult családjának. Az ünnepélyen városunk intelligens közönsége köréből nagy számmal vettek részt, a kik kegyeletes érzelmekkel állták körül a koszorúkkal felékesített sírt, mely a szeretett karnagynak és nagynevű zeneköltőnek hamvait takarja. A daláregylet tagjai — a régebbi tagokkal egyetemben — pont 11 órakor érkeztek a mindszenti róm. kath. temetőbe s a sír mellett „A dalnokot hagyjátok” című gyászdalt énekeltek el nagy hatással. Ezután Szölgémy Ferencz egyleti alelnök mondott igen szép emlékbeszédet, melynek vezéreszméje az volt, hogy ő nem ismerte ugyan személyesen az elhunyt jeles karnagyot, de munkáiból, hátrahagyott műveiből azt látja, hogy Pap Dezső szelleme még ma is vezére a miskolci daláregyletnek. A miskolci daláregyletnek szűke volt Pap Dezsőre, hogy az országos nagy versenyekben diadalt diadal után aratva, a nemzet első dalegyletei sorába küzdje föl magát; viszont Pap Dezsőnek is szüksége volt az egyletre, hogy nagy szelleme megnyilatkozzék s költői lelkéből a magyar zene legszebb gyöngyei fakadjanak. Egylet és karnagy tehát kiegészítették egymást, éppen azért Pap Dezső mulandó részét elfedheti a sír, de lelke, szelleme élui fog az egylet kebelében s a művei által meghódított hazai közönség emlékezetében! Utána Pogány Bertalan egyleti tag szavalt a Pásztor Zoltán egyleti titkárnak szép alkalmi költeményét érzéssel és szónoki hévvel. Mind a két beszéd oly hatással volt a közönségre, hogy a szemekben itt-ott fölcillámlottak a megindulás könnyei. — Végül a daláregylet az „Apotheosis”-t, mint az elhunyt karnagynak utolsó zeneszerzeményét énekelte el. Az ünnepély Pap Zoltánnak — Pap Dezső fiának — köszönő szavai után véget ért.

— **Tanítónői képesítés.** Martonffy Anna kisasszony, Martonffy Béla kir. törvényszéki telekkönyvvezető kedves és művelt leánya a napokban tette le kiűnő sikerrrel a tanítónői vizsgát a győri tanító képezdében. Szívvel üdvözljük és további előmeneteléhez sok szerencsét kívánunk!

— **Kórházi bizottság.** A miskolci nyilvános kórház igazgatósága ma d. u. dr. Szabó Gyula elnökléte alatt ülést tart. Tárgyalás alá kerül a kórházi élelmezés ügye is, hogy az a jelenleginek, avagy Sugár és Tavasszi cégnek adassék ki. A kórházi bizottság — mint érte-ülünk — egyik ajánlközöt sem fogja javaslatba hozni a közigazgatási bizottságnál, hanem a kórházi élelmezés nyilvános árlejtés utján való kiadását fogja javaslatba hozni, a mi felette kívánatos is.

— **Egyházi közgyűlés.** Az alsó-miskolci róm. kath. egyházközség vasárnap délelőtt a zárdá-utcai népiskola II. osztályának tantermében évi közgyűlést tartotta meg. A közgyűlés első tárgyát az elmúlt évről szóló jelentés képezte, a melyet Petro József s. főgondnok kiváló gonddal szerkesztett s a legkisebb mozzanatra is kiterjedő részletességgel terjesztette a valóban impozáns számban megjelent közönség elé. A jelentés egyes s a hitközség érdekeire kedvező események felsorolásánál többször felhangzott a lelkes éljenzés. De nem kevesebb érdeklődés között ejtetett meg az egyháztanács újabb három évre szóló megválasztása sem. Három-négy fajta szavazó czédula közül a hivatalos liszta ment kereszttől minden nagyobb változtatás nélkül, sőt igen szerencsés körülmények között, a mennyiben az újonnan beválasztott 17 tagban az egyháztanács nemcsak tekintélyes állású tagjainak számát szaporította, de tevékeny és munkaképes erőkből is örvedetesen gyarapodott. A megválasztott tanács tagok a következők: Bársony János, Bartányi Gyula, Bethlenfalvy Faygel István, Bulyovszky Gusztáv, Csorba Endre épít., Farnyik Mihály, Gaszner Pál, Gianone Adolf, Greuter József, Hamzus Kálmán, Hesz Miklós, Hesz Jenő, Homer József, Hudák Andor, Kaffka Ignác, id. Karácsonyi Lajos, Klein Ágoston, Kompolthy János, Kolin András, Kornitzky Lajos, Köhalmi József, Lukács Dániel, Manschel Vincze, Merkl Gyula, Nád-patakyl László, Ortway Miksa, Petro József, Pfliegler Ferencz, Pfliegler János, Polgár György, Portel János, Posta Sándor, Prohászka József, Roller István, Schack Antal, Sebe Alajos, Soper István, Strázsek János, Szepessy Béla, Szölgémy Ferencz, Spuller József, Varjassy Ferencz, Varajthy Ferencz, Vidor Ernő, Virágh János. Póttagok lettek: Hradil Venczel, Répássy János, Juhász József, Szopko István, Zborovszky Sándor, Májér József, Trohan János, Pastener Ferencz, Cservenják József.

— **Kisdedek mulatsága.** A miskolci példány-ovoda kedves kisdedeinek nyári vigalmuk ma délután leend az ovoda kerthelyiségében. A kisdedek mulatsága mindig igen sikerült szokott lenni, a mennyi-

ben ősi szokás szerint a kisderek elbiskolái után a vezérzerepet a felhők erege veszi át. Tehát a mai multság nemcsak a kicsikének, hanem a felnőtteknek is kedves multsága leend.

— **Városi közgyűlés.** Miskolc város képviselő-testülete tegnap délután 3 órakor rendkívüli közgyűlést tartott, melyen a képviselők szép számmal vettek részt. A rendőri szakbizottság az általa módosított egészségügyi és köztisztasági szabályrendeletet beterjeszti. A szabályrendeletek dr. Gencsi Samu felszólalása után kinyomatni s a képviselők között kiosztatni katározottak: azok a jövő közgyűlésen fognak ujjal előterjeszteni. A szemétkihordás ügyében azt javasolja a rendőri szakbizottság, hogy a kihordás díját időről-időre állapítsa meg a közgyűlés, ajánlja különben, hogy ez időszereit az első osztály lakások és üzlethelyiségek után havonként 20 kr., II. osztály lakások után 15 kr., III. osztály lakások után 10 kr. legyen a díj. Ezt a közgyűlés elfogadta. Jelenti továbbá a rendőri szakbizottság, hogy a cselédügyi mizeriák ügyében, valamint a kofák korai vásárlása ellen szabályrendeletet nem készített; az előbbi ügyben azért, mert a cseléd-mizeriákon csak is országos törvény segíthet; az utóbbi ügyben pedig azért, mert az a szabad ipar rendelkezéseire utköznék. Albert Ede nincs a rendőri szakbizottság előterjesztésével megelégedve. Ő multkori felszólalása alkalmával nem a kofák korai vásárlása ellen szólalt föl, hanem a kofák gorombáskodásai és trágár beszédjei ellen s ezt — úgy látja — a rendőri szakbizottság nem vette figyelembe. Bizony Ákos, mint a rendőri szakbizottság elnöke eladja, hogy a bizottság figyelme minden olyan ügyre kiterjedt, a mely ügyet szabályrendelettel érvényesen elintézni, a bajokat orvosolni lehet. A cselédügyi mizeriákon helyi statutumokkal segíteni nem lehet. Most készülő országos törvény, az majd segíteni fog a bajon. Hogy ha valamely úri asszonyt a kofa megtámad, azt szabályrendelettel színién nem lehet megakadályozni. Ez utóbbi ügyben csak a rendőrség éber figyelme szüntetheti meg a panaszokat. — Dr. Gencsi Samu szerint nincs szükség semmi új törvényre vagy szabályrendeletre. Az van elég, csak végre kell hajtani. Igen sok baj megszűnnék, ha a rendőrség teljesítené kötelességét. Azt kívánja, hogy a polgármester a most említett ügyekre nagyobb gondot fordítson. — A Kovács Jánosné-féle telek megvétele 115 szavazattal, a Rozmaring-utcáról a „Korona” szálló bejáratától szolgáló telek megvétele pedig 114 szavazattal elfogadta a közgyűlés. Ez utóbbi két határozat jóváhagyás végett a megyei közgyűlés elé fogterjeszteni. Ezzel a közgyűlés véget ért.

— **A régi magyar dalok** előadásában ismét alkalma lesz gyönyörködni városunk közönségének. Káldy Gyula a magyar zeneegyesület alelnöke és a magyar zeneiskola igazgató-tanára, Kuliffay Izabella főhercegnői tanárnő és a magyar zeneiskola tanára, Várady Sándor a m. kir. opera elsőrendű baritonistája, Kolozsváry Etelka mezzo-soprán énekesnő, Pálffy Vilma coloratur énekesnő és Mayer Adolf tárogató művész a m. kir. operaház zenekarának tagja közreműködésével, a magyar harczizene legkiválóbb termékeinek bemutatásával, az 1716-ik török háborúból, a hét éves háborúból, az 1788—89-ik utolsó török háborúból, az 1796., 1805., 1809-iki francziák elleni nagyharczokból s főleg az insurrectio idejéből 22 számból álló műsorral július 10-én a „Három-rózsák” díszteremben hangversenyt rendez. Káldy Gyula, a kiválóan jeles zenetanár már két évvel ezelőtt rendezett Miskolcra ehhez hasonló hangversenyt, mely akkor rendkívül nagy tetszésben és pártfogásban részesült. Hisszük, hogy éppen ilyenben fog részesülni most is. Annyival inkább, mert most egészen új, eddig nem ismert műsorral fog a hangversenyző igazgató-tanár és énektársulat fellépni. Helyárok a következők: Támlásszék 2 frt, I. r. zártszék 1 frt 50 kr., II. r. zártszék 1 frt, III. r. zártszék 80 kr. Állóhely 50 kr., karzat 40 kr., Előjegyzéseket elfogad Szikszay Ferencz.

— **Tündérújjak.** A miskolci női-ipariskola növendékei által az ez iskolai évben készített kézimunkálatok kiállítása mult szombaton és vasárnap volt az intézet nagy-hunyad-utcai helyiségében. Már maga az a nagyfokú érdeklődés, mely a kiállítás iránt nemcsak az intézet növendékei szüleinek, hanem a nagyközönség körében is nyilvánult, azt bizonyítja, hogy városunk ez egyetlen női-ipariskolája nemes hivatásának minden tekintetben megfelel. A felmutatott különféle kézimunkák — szakértők véleménye szerint — oly szabatosan, csinosan, izlésesen és szépen állítottak ki, hogy az intézet vezetősége a nagyközönség elismerő szavát valóban kiérdemelte. Szeretnénk a kiállított munkák érdemleges bírálatába bocsájtakozni, de ezt lapunk szűk tere nem engedi, elég ha annyit mondunk, hogy városunk szép leányai — mert azok mind szépek, kik dolgozni szeretnek! — oly bámulatos dolgokat produkáltak, a milyeket Magyarország ritka városában lehet csak látni. Ez pedig csak városunk büszkeségét képezi. Az elismerés hangján kell megemlékeznünk az intézet vezetőjéről Gebe Endréné úrnőről, ki fáradhatlan szorgalommal és buzgalommal vezette ez évben is növendékeit. Igazságtalanok lennének, ha a jelesebb munkálatok készítőinek névsorát nem közölnénk. Gyönyörű munkákat állítottak ki a következők: Daniélisz Irma, Marcsekényi Mariska, Denecke Margit, Bielek Margit, Bajkor Irén, Fischer Berta, Stiller

Jenny, Rácz Malvin, Kiszely Erzszi, Weisz Lujza, Grosz Emma, Lehoczky Róza, Bucsay Erzsébet, Regula Anna, Csima Irén, Schwartz Regina, Kürck Paula, Sugár Etelka, Czukermándl Berta, Tangli Augusztina és Viszlai Anna kisasszonyok. (l)

— **Az ipartestületi betegsegélyző pénztár** igazgatóság a július 6-án este félnyolc órakor rendezett havi ülést tart. Tárgy: 1. Elnöki előterjesztések. — 2. Pénztári forgalmi kimutatások. — 3. Pálffy József könyvelő véglegesítés iránti kérvénye. — 4. A városi tanácsnak értesítése az elrendelt közg. végrehajtás tárgyában. — 5. Csöngői Mihályné, Szabó Endre és Klein Simon kérvényeinek tárgyalása. — 6. A felügyelő bizottság időszaki jelentése. Időközben még netán beérkező beadványok.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult számában a miskolci ev. ref. főgymnasium érettségi vizsgálat lefolyásáról szóló közleményünkben az érettségi vizsgálatot sikeresen letettek névsora közül tévesen kinaradtak: Feldman Mór, Papik Sándor és Sólyom Gyula. — A történelmi hűség kedvéért ezennel helyreigazítjuk.

— **„Halál a magyarokra!”** Hogy minő barbár, és vad népség lakik a románok vidékén, azt fényesen illusztrálja ez az eset, a mi egy szegény ózdi magyar emberrel történt meg. Tegnapelőtt délelőtt szerkesztőségünkben megjelent Kállay András ózdi lakos és eladta, hogy 2 héttel ezelőtt Bukarestben időzött és ez idő alatt csupa kiváncsiságból elment az ottani „Európa” szállodába, hol Lukács László a vad román népség főkolompasa tartott izgató beszédet; a magyar népséget átkozta, és mikor a románok elkezdtek kiáltani: „Halál a magyarokra!” ő — ki melleleg mondva; erős atlétha termetű egyén — felugrott helyéről és tiltakozott az őrző románok igaztalan üvöltései ellen. Ekkor a vad magyarfalók védtelen polgártársunkra rohantak s mint a fenevadak összevissza harapták, ütötték, a mint csak tehettek. A bukaresti rendőrség még e mellett polgártársunkat fogta el, a rendőrséghez cipelték, ott majdnem halálra kínozták, nála levő ezüst óráját és 140 frt készpénzét tőle elrabolva; tömlőcbe vetették, honnan csak hosszú rimánkodására bocsáttották szabadon. Alkalmunk volt látni a szegény polgártársunk sebhelyeit; ilyen sebeket csakis a megbőszült és vértiszomjazó fenevad képes emberi testen ejteni. Polgártársunk a miniszterelnökhöz fordult orvoslásért. — Mit szól ehhez a magyar nép? Megtűri hazájában az őrző vadakat? A vad népség még most sem őrzi meg, hogy nemsokára őrzi az őra — a tizenkettőt! És akkor mi lesz? — Ők azt már tudhatják!

— **Derék város.** Szikszón, 1894. július 7-én, szombaton a városház udvarán felállított Arénában a miskolci Kossuth-szobor alapjává tartandó jótékonycélú műkedvelői előadások egybekötött táncvizsgalomban tartatik. Műsor: 1. „Egyenlőség” (néma képlet). Előadják: a műkedvelők. 2. „Kossuth halálára” óda, Bartók Lajostól. Szavalja: Schönvitzy Anna k. a. (Kassa) 3. „Virágfakadás” vigiáték 1. felvonásban, írta: Murai Károly. Rendezi: Lehotay Elemér úr. — Személyek: Kardos Péter: Lehotay Elemér úr (Miskolc), Márth. neje: Tóth Emma k. a. (Ab. Szántó), Ödön: Csizsár Klára k. a. (Szikszó), Nelli, Kardos unokahuga: Nibházy Zsuzsika k. a. (Sz. András), Laci: Pörös Andor ur (Miskolc), Kati: Buffy Etelka k. a. (Rozsnyó). 4. „Kossuth-nóták” (vonós négyes). Előadják: Lehotay Dezső, Törös Andor, Lehotay Elemér és Mudrony József urak. 5. „Ha megszólal a kis harang imára...” és „A szikszói leányok...” (couplék). Éneklő: Buffy Etelka k. a. (Rozsnyó). 6. „A Levél” monolog Gabányi Árpádtól. Előadja: Schönvitzy Anna k. a. (Kassa). 7. „Havasi kürt” és „Magyar népdal-egyveleg” — Lehotay Elemér úr hegedű játéka, Buri József szikszói zenekarának kísérete mellett. 8. „Kossuth búcsúja” (néma képlet). Előadva a műkedvelők által. Reméljük, hogy e nemes czélú multságban városunkból is sokan fognak részt venni.

— **Óriási tűzvész Ujpesten.** Vasárnap délután óriási tűzvész dühöngött a fővárossal határos Ujpesten. Délután kigyuladt egy hatalmas gyártelep, mely csakhamar a lángok martaléka lett. A gyár körül fekvő házakra is átcsapott a tűz és közülök tizen-négy ház elpusztult. A heves északi szél miatt úgy-szólván egész Ujpest nagy veszedelemben forgott. A tűz nemcsak anyagi javakban tett rettenetes pusztítást, hanem emberéletben is. Eddig két halottja van a tűznek, míg a harmadik a halállal vívódik. A szerencsétlenség annál megdöbbentőbb, mert az egyik áldozat Ambrus Kamil Ujpest rendőrkapitánya. A veszedelem színhelyére Ujpestről és a fővárosból nagy tömegekben özönlött a közönség, mely elhez fogható katasztrófát régen látott a fővárosban.

— **Adomány.** Kossuth Lajos nagy hazánkfia emléksobrának javára a miskolci magyar szabó ifjusága következő adakozással járult: Varga Pál, Lengyel Sándor, Tóth János 50—50 kr., Timcsina Imre 40 kr., Kertész Lajos, Pásztor Gábor, Kiston Dániel 30—30 kr., Takács András, Burján Mihály, Molnár János, Fodor Pál, Varga Lajos, Nagy János, Vita István Klecsko Lajos, Szarka Pál, Hegedűs József, Sallai János, Cserniczki István 20—20 kr., Veselényi János, Rott Mihály, Veselényi Ferencz, Valkó József, Smid Pál, Horváth István, Kis Károly, Máté

József, Salap Imre, Smetán Gyula, Tóth Kálmán, Padur László, Fülep Pál 10—10 kr. Egyleti adomány külön 4 frt.

— **Villámcsapás.** Tisza-Lúczon vasárnap d. u. az ev. ref. egyház harangozójának fia Kiss Mihály a szokásos templomi beharangozás után a torony ablakait akarta berekeszteni, amikor a villám lecsapott és oly súlyosan megsértette, hogy a szerencsétlen gyermek élethalál között lebeg.

— **Turista kirándulás a Szentlélekre.** A „Borsodi Bük-Egylet” — mint már lapunk mult számában röviden jeleztük — a jövő vasárnap a szentléleki romokhoz társas kirándulást rendez, melyre vonatkozó tájékoztató értesítést a következőkben közöljük: A kör folyó évi első kirándulását a szentlélekhegyi romokhoz és a Látókővekre folyó évi július hó 8-án tartja meg, a hova az egylet összes tagjai, esetleg vendégeikkel együtt az egylet nevében tisztelettel meghívottnak. A kirándulásban résztvevők fuvarjukról és ellátásukról maguk gondoskodnak, miután a kirándulók számát sem lehetvén tudni, ott közös ellátás iránt intézkedni nem lehet. Találkozás reggel 9 órakor a Garadna völgyben a hármas kúti bejárónál, a honnan 3/4 órai gyalogolással fel lehet jutni a zárdaromhoz. — A gyalogmenőket Gálffy Ignác fogja vezetni. A kik gyalogolni nem akarnak, kocsin folytathatják az utat Felső-Hámor felé a szekéruton, a mely egészen a zárdaromhoz felvezet. — Ruganyos kecsival ezen uton a Felső-Hámortól kezdve nagyon óvatosan kell menni, mert az ut nem dűlős ugyan, de sziklás és a rugóra vigyázni kell. Délben 12 órakor a zárdaromnál Blazsejovszky Ferencz: pát plébános fogja a zárda történetét ismertetni. A zárdaromok közvetlen közelében levő „Messzelátó” szikláról Miskolc felé, az 1/4 órai távolságban levő Látókővekről és a 1/2 órai távolságban levő Odvaskőről a Bánavölgye és a Tatra felé gyönyörű kilátások vannak. A Látókővekhez menőket Buloyovszky Gusztáv II. alelnök ur fogja vezetni, az Odvas-kőhöz menőket pedig Petró József ügyvivő, alelnök.

— **Miskolc városában felállítandó „Kossuth”-szobor költségeire adakoztak:** Kemenczy Kálmán ivartó gyűjtése 2 frt 69 kr. Vidder Soma 5 kr., Bogácsi József 10 kr., Czákó Gyula 10 kr., Darula Andor 10 kr., Deutsch Sámuel 2 kr., Friedmann Dezső 5 kr., Forgó László 10 kr., Grósz Henrik 4 kr., Lénárt Lajos 2 kr., Marcsekényi Kornél 10 kr., Mészáros Zoltán 5 kr., Molnár József 10 kr., Polánski Károly 5 kr., Satelesz Sándor 5 kr., Schwarz Sámuel 2 kr., Schmeisz Pál 3 kr., Tóth Sándor 4 kr., Weisz Béla 2 kr., Weiszhausz Ignác 5 kr., Gärtner Andor 5 kr., Blitz Mór 5 kr., Blaskó János 3 kr., Czittler János 5 kr., Csorba Károly 5 kr., Fleischer Andor 4 kr., Güttl Béla 20 kr., Herbst Miksa 3 kr., Galamb István 5 kr., Kubányi Imre 3 kr., Kálniczky Sándor 3 kr., Lukács Dezső 2 kr., Lukács István 5 kr., Pusman Kálmán 5 kr., Róth Armin 4 kr., Pusztar Lajos 3 kr., Tepper Sándor 5 kr., Tóth Mihály 10 kr., Vittenberg Jenő 3 kr., Burger Bertalan 10 kr., Berecz Lajos 10 kr., Homer Ede 10 kr., Hlatky Lajos 10 kr., Gelman Károly 2 kr., Kübecher Béla 10 kr., Simon Géza 5 kr., Simon József 5 kr.

— **A mi suszterunk nyelve.** Mondjam-e a nevet? A tiatelt olvasó úgy is rá fog ismerni, mikor jelzem, hogy a mi suszterunk bordái között a leg-lágyabb csirizhez hasonló sziv dobog. De néha az atyai intelem kitör és hátramoszdítójának, Jancsinnak a hátát igényli. Sőt néha a fejét is tti, hogy meg ne sántujon. De akármily kemény a Jancsi koponyája az sem állotta örökké a munkára buzditást és egyszer csak beszakadt. Sirva ment a héten a rendőrségre fájdalomdíjat követelni. — Becsülták a majsztramot is.

— Mit szól a Jancsi vadjára majszter ur?

— Hát, kérem ezen ifjú börgyakornok testi csontozatát nem rossz indulatu czélzattal inditványoztam hátrányba, mivel én testi domborzatára akartam utalványozni ama súlyos következményű süjtást, de ő lehajolván hústömör domborzata helyett vékony csontváz állapotban levő koponyáját hoztam széttörési helyzetbe.

Bármily ékes hangon adta elő a mi derék suszterunk „a kis bajt”, pénzbiarságra itélték, arra a felszólításra, hogy felebbezz-e, így felelt:

— Tiszta sor! Feljebbezési rekapitulációm néhány szóban kifejezve ez: Tulzottsági szigort látok fenforogni a hitvány börgyakornoki koponyáért.

— **A főutcán levő „Pannonia” szálloda,** melynek tulajdonosa Hipsch Nándor, a legközelebbi napokban meg fognyitni. Felhívjuk olvasóink figyelmét erre vonatkozólag lapunk mai számában megjelent hirdetésére.

A szerkesztő postája.

Közégi A. urnak Bártfa. „Caruot ravatalánál” című cikkét mai számunkba sehogys sem tudtuk beszorítani. Jövőre pedig már idejét mulja. Az abban kifejtett eszméket és gondolatokat azonban lehetne talán más alakba öltöztetve napvilágra hozni. A fűdő nyugalom és pihenés közepett nem volna üdvös dolog ezt megcselekedni? Például majd akkor, a mikor Cesario urat lefejezik?

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Németh Imre.**
Kiadó: **Wesselényi Géza.**

Országos Magyar Kölcsönös Biztosító Szövetkezet
BUDAPEST, VI., KÁROLY-KÖRÚT 3. SZÁM.

Az igazgatóság tagjai:

Teleki Géza gróf elnök, Csávossy Béla alelnök, Andrássy Géza gróf, Ahsbals Leo lovag, Dessewffy Aristid, Komjáthy Béla, Megyeri Krausz Lajos, Péchy Tamás, Rothkugel Arnold lovag, Rudnyánszky Béla, Szentkirályi Kálmán, Sztáray István gróf, Szönyi Zsigmond, Teleki Sándor gróf, Vezérigazgató: Szönyi Zsigmond.

Budapest, 1894. június 2.

T. cz.

Van szerencsénk tisztelettel értesíteni, hogy főügynökünk Borsod-sodmege és vidéke területére

Schweitzer Testvérek czéget

Miskolcz székhelyvel kineveztük.

Dijaink aránytalanul olcsóbbak, mint bármely más intézet díjai és azért kérjük Borsodmege t. közönségét, hogy bizalmával megajándékozzon és biztosítani óhajtott vagyonát úgy **tűz, mint jég ellen** nevezett főügynökségünk útján szövetkezetünkkel biztosítani méltóztassék.

Teljes tisztelettel

ORSZÁGOS MAGYAR KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ SZÖVETKEZET.

Főügynökségi iroda Miskolczon, Király-u. 5. sz. (Lichtenstein-féle ház.)

510. **Árverési hirdetmény.**

vg. 1894.

Alulírt kiküldött végrehajtó, az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. bíróság 4388/94. számú végzés által **Csemnitzky István** vámos-györki lakos javára **Szobonya Bertalan** kis-györki lakos ellen 300 frt tőke és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás foganatosítása alkalmával bíróság lefoglalt és 361 frtra becsült lovak, brieska és butorokból álló ingóságok, 300 frt tőke, ennek 1892 év július hó 20. napjától járó kamatai 53 frt 39 kr., megállapított eddigi, 1 frt 40 kr. jelen hirdetményi és az ezutáni költségek erejéig nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a miskolci kir. járásbíróság 5389 sz. kiküldést rendelő végzése folytán Kis-Györben, alperes lakásán leendő eszközülésére **1894-ik év július hó 9-ik napjának délelőtt 10 órája** határidőül kiűzetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Miskolczon, 1894. június hó 21. napján.

Némethy Károly

kir. bir. végrehajtó.

Egy kétjártú 42-es fogaskerekű

malom-átlvány

a legjobb karban,

jutányos áron

ELADÓ.

Hol?

2-2

megmondja e lap kiadóhivatala.

DR. MÜHLFLUSZ MIKSA

lakik:

Horváth-utca 8-ik szám alatt

(Dálnoky-féle ház).

3-3

1326. sz.
tkv. 894.

Árverési hirdetményi kivonat.

A mező-kövesdi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Róth Zsigmond** végrehajtónak **Lévai András** végrehajtást szenvedett elleni 126 frt 85 kr. követelés és jár. iránti ügyében a mező-kövesdi kir. járásbíróság területén lévő, M.-Kövesden fekvő, a m.-kövesdi 2247 sz. tjkvben A. 1. r. 1652. hrsz. a foglalt házra és udvarra az árverést 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan **1894. év augusztus hó 4 napján délelőtt 10 órakor** Mező-Kövesd község házánál megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% kamatát a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Mező-Kövesden, 1894. május hó 4. Kir. járásbíróság, mint tkvi hatóságnál.

Kun József kir. albiró.

1571 sz.
tkv. 1894.

Árverési hirdetményi kivonat.

A mező-kövesdi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **dr. Tarnay Gyula** és csatlakozott társai végrehajtóknak **özv. Herschkovics Miksáné** sz. Wesseli Berta és társai végrehajtást szenvedettek elleni 150 frt, 60 frt és 300 frt követelések és jár. iránti ügyében a mező-kövesdi kir. járásbíróság területén levő M.-Kövesden fekvő a m.-kövesdi 4003 sz. tjkönyvben A. 1. r. 3025. hrsz. a foglalt házra és beltelekre az árverést 433 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1894 év augusztus hó 17. napján délelőtt 10 órakor** Mező-Kövesden megtartandó árverésen a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Mező-Kövesden, 1894. május hó 19-én, a kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóságnál.

Kun József

kir. albiró.

PANNONIA-SZÁLLODA MISKOLCZ.

Miskolcz város és Borsodmege nagyérdemű közönségét tiszteletteljesen értesitem, hogy **Miskolczon, a főutcán épült**

kétemeletes szállodámat a vendéglő- és kávéház-helyiségekkel együtt

a legkényelmesebb izlésnek megfelelő csinnal berendeztem és e helyiségeket a legközelebbi napokban megnyitom.

Feladatomma teszem, hogy **finom konyha, igazi jó italok** és **figyelmes kiszolgálát** által úgy e nemes város, mint környéke nagyérdemű közönségének rokonszenvét és megalégedését kiérdemeljem.

Az e téren hosszú időn át gyakorlatilag szerzett tapasztalataimat a nagyérdemű közönség kényelmére kívánom felhasználni.

Kitüntető bizalmukért esedezik

kiváló tisztelettel

HIPSCH NÁNDOR

szállodás.

1-2